

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 8/2023-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou IURISTHALIA s. r. o., Majakovského 9, Bratislava, IČO 54 199 808, v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. Natália Trubanová, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23 Tpo 48/2022 z 18. júla 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. septembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) č. k. 23 Tpo 48/2022 z 18. júla 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd zrušil toto napadnuté uznesenie krajského súdu, a uplatňuje si aj náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva nasledujúci stav veci:

Uznesením vyšetrovateľa Kriminálneho úradu finančnej správy ČVS: KUFS-80/7082-V-2021 z 20. januára 2022 bolo sťažovateľovi podľa § 206 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) vznesené obvinenie pre zločin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, 2 písm. c), ods. 3 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších

predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nepovolenej výroby liehu, tabaku a tabakových výrobkov podľa § 253 ods. 2 Trestného zákona. Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) č. k. 17 Tp 14/2022 z 24. januára 2022 bolo podľa § 72 ods. 3 Trestného poriadku rozhodnuté tak, že sa obvinený sťažovateľ neberie do väzby, a preto bol zároveň 24. januára 2022 o 15.20 h prepustený zo zadržania na slobodu. Nadriadený súd na základe sťažnosti prokurátora rozhodol uznesením č. k. 2 Tpo 8/2022 z 1. februára 2022 tak, že zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a sám podľa § 72 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku rozhodol, že neberie obvineného do väzby a väzbu z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nahradil podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dohľadom probačného a mediačného úradníka, pričom obvinenému uložil primerané povinnosti a obmedzenia spočívajúce v zákaze vycestovania do zahraničia, v povinnosti dvakrát do mesiaca a v určenom čase dostavovať sa k probačnému a mediačnému úradníkovi, v povinnosti dostavovať sa na predvolania orgánov činných v trestnom konaní a súdu, v zákaze kontaktu akoukoľvek formou so spoluobvinenými vrátane [REDAKOVANÉ] a v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných omamných látok. Sťažovateľ následne podaním z 13. júna 2022 navrhol zrušenie už uvedených povinností a obmedzení, o ktorom rozhodol sudca pre prípravné konanie okresného súdu uznesením č. k. 17 Tp 63/2022 z 8. júla 2022 v bode I tak, že zrušil obmedzenie spočívajúce v zákaze vycestovania do zahraničia, obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu akoukoľvek formou s [REDAKOVANÉ], v bode II uznesenia zmenil povinnosť obvineného dostavovať sa k probačnému a mediačnému úradníkovi z rozsahu dvakrát do mesiaca na rozsah jedenkrát do mesiaca a v bode III žiadosť o zrušenie obmedzenia obvineného spočívajúceho v zákaze požívania omamných látok a povinnosti dostavovať sa na predvolania orgánov činných v trestnom konaní a súdu zamietol. Proti výroku v bode I tohto uznesenia okresného súdu podal prokurátor sťažnosť, o ktorej rozhodol krajský súd napadnutým uznesením tak, že zrušil výrok v bode I v časti, v ktorej bolo obvinenému zrušené obmedzenie spočívajúce v zákaze vycestovania do zahraničia a obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu akoukoľvek formou s [REDAKOVANÉ].

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ považoval uznesenie okresného súdu č. k. 17 Tp 63/2022 z 8. júla 2022, ako aj napadnuté uznesenie krajského súdu za nezákonné. Uznesenie okresného súdu považoval za nezákonné z dôvodu, že okresný súd mal nesprávne poučiť strany o možnosti podať opravný prostriedok. Sťažovateľ je totiž presvedčený, že proti predmetnému uzneseniu okresného súdu nebol prípustný žiadny opravný prostriedok. Napadnuté uznesenie krajského súdu sťažovateľ považoval za nezákonné, pretože krajský súd vzhľadom na neprípustnosť sťažnosti podanej prokurátorom nemal predmetné uznesenie okresného súdu ani preskúmať, ale sťažnosť mal zamietnuť podľa § 193 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ako neprípustnú.

4. Sťažovateľ svoje presvedčenie, že proti predmetnému rozhodnutiu okresného súdu (ktorým bolo rozhodnuté o sťažnosti obvineného podľa § 82 ods. 2 Trestného poriadku) nebola prípustná sťažnosť, odvodzuje najmä z toho, že rozhodovanie o žiadosti podľa § 82 ods. 2 Trestného poriadku nie je rozhodovaním o väzbe podľa § 72 ods. 1 Trestného poriadku, a preto v tomto prípade nie je možné ani postupovať podľa § 83 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý stanovuje, že proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť. Sťažovateľ preto argumentuje, že ak Trestný poriadok v príslušných ustanoveniach vzťahujúcich sa na rozhodovanie o žiadosti podľa § 82 ods. 2 o prípustnosti opravného prostriedku nehovorí, proti tomuto uzneseniu potom opravný prostriedok prípustný nie je.

5. Sťažovateľ poukázal aj na okolnosť, že podľa jeho vedomostí rozhodujú súdy o žiadostiach o zrušenie primeraných povinností a obmedzení podľa § 82 ods. 2 Trestného poriadku rôznorodo. Niektoré rozhodujú od stola a niektoré rozhodujú po výsluchu obvineného na neverejnom zasadnutí. Tento nejednotný postup súdov považoval sťažovateľ bez bližšej relevancie k jeho prípadu za neprípustný.

6. Sťažovateľ považoval uznesenie okresného súdu č. k. 17 Tp 63/2022 z 8. júla 2022 za správne a jeho zrušením v rámci napadnutého uznesenia mal krajský súd prekročiť svoju právomoc. Sťažovateľ preto dôvodil, že krajský súd vydaním napadnutého rozhodnutia rozhodol v rozpore s Trestným poriadkom, čo malo predstavovať porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivý súdny proces.

7. Napokon sťažovateľ identifikoval aj porušenie svojho práva na výkon podnikateľskej činnosti, a to v tom, že mu unikla možnosť, resp. príležitosť pracovať v Maďarsku na dokončovaní obytných domov v meste Veszprém.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru), ako aj práva podnikateľ podľa čl. 35 ods. 1 ústavy napadnutým uznesením krajského súdu.

9. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

10. Sťažovateľ predložením uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 4 Tostš 2/2022 z 31. januára 2022 celkom efektívne poukázal na rôznorodú rozhodovaciu prax všeobecných súdov pri posudzovaní možnosti podania sťažnosti proti rozhodnutiu o žiadosti o zrušenie primeraných povinností a obmedzení podľa § 82 ods. 2 Trestného poriadku. Ústavný súd preto v tomto kontexte považuje za potrebné poznamenať, že mu neprislúcha zjednocovať *in abstracto* judikatúru všeobecných súdov a suplovať tak poslanie, ktoré sa podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [§ 8 ods. 3, § 20 ods. 1 písm. b), § 21, § 22 a § 23 ods. 1] zveruje práve plénu najvyššieho súdu (resp. jeho plénu a kolégiám), ktorému sa okrem iných priznáva aj právomoc zaujímať

stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov (m. m. I. ÚS 17/01).

11. Ústavný súd dodáva, že aj keď preukázateľne všeobecné súdy o tejto otázke nerozhodujú rovnakým spôsobom, toto nie je okolnosť, ktorú by mohol ústavný súd riešiť (bod 10) v rámci konania o ústavnej sťažnosti sťažovateľa. Vo vzťahu k sťažovateľom namietanému porušeniu čl. 35 ods. 1 ústavy ústavný súd zdôrazňuje, že pri práve na podnikanie, resp. uskutočňovanie inej zárobkovej činnosti ide o všeobecný prístup na trh podnikateľských, resp. pracovných príležitostí, nie o využitie konkrétnej pracovnej ponuky (ktorú aj sám sťažovateľ opísal iba ako pomerne neurčitú možnosť, pozn.), ktorej v konečnom dôsledku bránilo zákonné a legitímne obmedzenie, a preto ak všeobecný prístup sťažovateľa k podnikaniu, resp. inej zárobkovej činnosti nebol žiadnym spôsobom obmedzený, nie je možné v súvislosti s napadnutým uznesením krajského súdu hovoriť ani o porušení čl. 35 ods. 1 ústavy.

12. Ústavný súd konštatuje, že výklad pripúšťajúci vo vzťahu k rozhodnutiu podľa § 82 ods. 2 Trestného poriadku možnosť podať sťažnosť podľa § 83 ods. 1 Trestného poriadku môže byť na úrovni zákona nesprávny, ale nie je ústavne neudržateľný. Sťažnosť totiž môže v takom prípade podať nielen prokurátor, ale aj obvinený, pričom prokurátor môže podať sťažnosť aj v prospech obvineného (§ 186 ods. 1 Trestného poriadku). Nedostatok právomoci krajského súdu (resp. príslušnosti na rozhodnutie o opravnom prostriedku), ktorý sťažovateľ považuje za podstatu zásahu do svojich základných práv, teda v kontexte ním formulovanej námietky a viazanosti ústavného súdu rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania (§ 45 zákona o ústavnom súde) preto neobstojí.

13. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, ktorého porušenie sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05), prípadne z iných dôvodov. Za iné dôvody zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti treba nesporne považovať aj konkrétne okolnosti prípadu, predovšetkým intenzitu pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní dotknutého orgánu verejnej moci a ich ústavnoprávny rozmer vrátane miery, ktorou sťažovateľ priamo alebo nepriamo k pochybeniam či nedostatkom vyčítaným z jeho strany dotknutému orgánu verejnej moci svojím konaním prispel, a ich únosnosť z hľadiska požiadaviek na ochranu práva, ktorého porušenie sa namieta (IV. ÚS 62/08).

14. Pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi napadnutým uznesením krajského súdu a namietaným porušením sťažovateľom označených práv ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

15. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa, ako ich špecifikoval v petite svojej ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. januára 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu